RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 225.124 van 17 oktober 2013
in de zaak A. 202.754/VII-38.324.

In zake : de BVBA HORECA TOTAAL BRUGGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Barteld Schutyser en tevens door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

Verzoekende partij in tussenkomst :
de NV "MAKRO CASH & CARRY BELGIUM"
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert en Pieter Vandenheede
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 december 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 29 september 2011 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 11 april 2011, houdende het verlenen aan de BVBA Frank Valkeneers van de milieuvergunning voor de exploitatie van een handelszaak, gelegen aan de Noorwegenstraat 39 te Evergem, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 218.711 van 29 maart 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De verzoekende partij in tussenkomst heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. Dit verzoek is afgewezen bij beschikking van 25 oktober 2012.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 maart 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Schelfaut, die loco advocaten Barteld Schutyser en Els Empereur verschijnt voor de verzoekende partij, en jurist Christophe Wille, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 2 maart 2011 dient de BVBA Frank Valkeneers een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een handelszaak, die zou worden gebouwd aan de Noorwegenstraat te Evergem, in een gebied dat volgens het gewestplan bestemd is als regionaal bedrijventerrein.

Er worden geen bezwaren ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek.

3.2. Op 11 april 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem de gevraagde vergunning.

3.3. Onder meer de verzoekende partij stelt tegen die beslissing een administratief beroep in.

3.4. De afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseert hierop gunstig; de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert ongunstig; de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig voor het lozen van huishoudelijk afvalwater, maar merkt op dat ook het lozen van bedrijfsafvalwater moet worden aangevraagd; de provinciale milieudeskundige en de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseren ongunstig.

3.5. Op 29 september 2011 verklaart de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk, omdat zij geen rechtstreekse hinder zou kunnen ondervinden in de zin van artikel 24, § 1, 5°,

van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet).

Dit is het bestreden besluit. Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partij, bevat het bestreden besluit de volgende motieven :

"Ingevolge artikel 24, §1, 5° van het Milieuvergunningsdecreet kan beroep worden ingesteld door 'elke natuurlijke of rechtspersoon die tengevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden'.

Tweede beroepster voert aan dat zij een vestiging heeft binnen enkele honderden meter van de geplande inrichting. Deze vestiging zou gebruikt worden voor de opslag en distributie van haar producten en het transport naar klanten en naar haar groothandels te Brugge en Oostende. Tweede beroepster voert aan dat de exploitant op hetzelfde industrieterrein handelsactiviteiten zou ontplooien die de commerciële positie van tweede beroepster zou bedreigen. Tweede beroepster voert aan dat de exploitant een concurrent is, omdat deze een quasi identiek assortiment van producten aanbiedt voor grotendeels hetzelfde cliënteel, met name de horecaprofessional.

Het Milieuvergunningsdecreet deelt in artikel 3 de inrichtingen die hinderlijk worden geacht voor de mens en het leefmilieu in 3 klassen in, afhankelijk van de aard en de belangrijkheid van de daaraan verbonden milieueffecten. Het begrip 'hinder', verwijst in het kader van het Milieuvergunningsdecreet en Vlarem dan ook enkel naar nadelige milieueffecten. Louter commerciële en concurrentiële belangen vallen echter buiten het beoordelingskader van een milieuvergunningsaanvraag, en zijn derhalve evenmin begrepen in het begrip 'rechtstreekse hinder' van artikel 24, §1, 5° van het Milieuvergunningsdecreet.

Tweede beroepster formuleert verder een quasi identieke redenering als eerste beroepster omtrent het te verwachten verkeersgenererend effect van de inrichting. Voor de bespreking van dit aspect kan grotendeels verwezen worden naar hetgeen daarover hierboven reeds werd gesteld.

Er valt niet in te zien hoe de exploitatie op dit vlak verkeershinder zou kunnen veroorzaken, omdat de bezoekers van de geplande vestiging niet voorbij de vestiging van tweede beroepsindienster moeten rijden, aangezien deze zich geenszins op de weg van en naar de metro-vestiging bevindt.

Terwijl eventuele verkeershinder strikt genomen secundaire (en dus geen rechtstreekse) hinder uitmaakt, kan er voor het overige evenmin sprake zijn van rechtstreekse (milieu)hinder ten gevolge van de exploitatie in hoofde van tweede beroepster. De aangevraagde activiteiten behoren, met uitzondering van de koelinstallaties en de vaste opgestelde motoren die tot de 2e klasse behoren, alle tot de 3e klasse en zijn niet van die aard of omvang dat zij enige vorm van geur-, geluids- of andere rechtstreekse hinder kunnen veroorzaken aan tweede beroepster.

Tweede appellante kan derhalve onmogelijk rechtstreekse hinder ondervinden tengevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting, zodat zij geen belang heeft bij het instellen van haar beroep".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de gevorderde nietigverklaring. Zij betoogt onder meer dat de verzoekende partij zelf aangeeft dat haar activiteiten op het bedrijventerrein waar de inrichting is gepland enkel de opslag in een kleine loods en de distributie naar haar eigen groothandelszaken te Brugge en Oostende en naar klanten betreffen, zodat haar activiteiten en die van de geplande inrichting in de directe omgeving dermate verschillend zijn, dat van een concurrentieel belangenconflict geen sprake kan zijn. Daarnaast wordt het belang van de verzoekende partij volgens de verwerende partij geput uit de hypothetische vrees voor het "grote verkeersgenererend effect" van de inrichting. Samenvattend besluit de verwerende partij dat de verzoekende partij op ruime afstand van de plaats van de exploitatie is gevestigd, dat er van de inrichting op deze afstand geen milieuhinder kan zijn omdat de milieuhygiënische impact ervan uiterst beperkt is, dat de veronderstelde verkeershinder op deze locatie zich niet zal voordoen en dat er evenmin van commerciële hinder sprake kan zijn.

5. In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat de exceptie de grond van de zaak raakt. Voorts licht zij haar commercieel nadeel, de verkeersproblemen en haar belang verder toe, onder meer met verwijzing naar een procedure tot ontheffing van de milieueffectrapporteringsplicht met betrekking tot een andere METRO-vestiging. De verzoekende partij vergelijkt haar situatie met de ontheffingsaanvraag voor een andere METRO-vestiging met een "quasi identieke oppervlakte", waarin het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge gesteld heeft dat de verwachte bezoekersaantallen niet ernstig onderbouwd waren, waardoor op de

discipline mobiliteit negatief diende te worden geadviseerd. In die zaak werd de MER-ontheffing door de stad Brugge geweigerd en werd geadviseerd om een meer diepgaand onderzoek over de effecten op mobiliteit te voeren.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de Raad van State worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

7. Te dezen streeft de verzoekende partij door de nietigverklaring van de bestreden beslissing na toegang te krijgen tot de administratieve beroepsprocedure teneinde de verwerende partij er alsnog toe te bewegen de door de BVBA Frank Valkeneers beoogde milieuvergunning in beroep te weigeren.

De beslissing waarbij een administratief beroep tegen een in eerste aanleg verleende milieuvergunning door de beroepsinstantie onontvankelijk wordt verklaard op grond van artikel 24, § 1, 5°, van het milieuvergunningsdecreet, kan niet op ontvankelijke wijze worden bestreden wanneer vaststaat dat de verzoekende partij hoe dan ook niet beschikt over het in rechte vereiste belang om de milieuvergunning in kwestie voor de Raad van State aan te vechten.

8. Blijkens de uiteenzetting in het verzoekschrift tot nietigverklaring steunt de verzoekende partij haar belang in hoofdzaak op het feit dat een rechtstreekse concurrent begunstigde is van de milieuvergunningsaanvraag die in eerste aanleg door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem werd ingewilligd. Meer bepaald ziet zij in de vergunde activiteiten een directe bedreiging voor haar "commerciële positie".

Een commercieel nadeel kan slechts in aanmerking worden genomen indien het rechtstreeks voortvloeit uit de milieuvergunning voor de betrokken exploitatie. Te dezen beroept de verzoekende partij zich op een zuiver commercieel nadeel dat geen uitstaans heeft met de hinder die voortvloeit uit de exploitatie van de handelszaak in kwestie, maar wel met het aanbieden aan de klant van een productassortiment dat in directe concurrentie staat met de eigen groothandelsactiviteit. In dit verband spreekt de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord ten andere van de afwerving van cliënteel in het Gentse.

Om haar belang te staven wijst de verzoekende partij bijkomend op het verkeersgenererend effect van de nieuwe vestiging met alle negatieve gevolgen van dien op het vlak van de mobiliteit en de verkeersveiligheid. Hoewel in beginsel wordt aangenomen dat de verzoekende partij als onderneming kan opkomen tegen een verslechtering van de mobiliteitsproblematiek ten gevolge van het verlenen van een milieuvergunning, valt gelet op de concrete gegevens van de zaak niet in te zien dat de vrees van de verzoekende partij een reëel karaker vertoont. De vergunde inrichting, die over 124 parkeerplaatsen op het eigen terrein beschikt, is immers gelegen in een straat die zelf rechtstreeks aansluit op een verkeersknooppunt, terwijl de verzoekende partij haar activiteiten uitoefent op ongeveer 800 meter van deze inrichting aan een straat die niet dient als toegangsweg voor de litigieuze inrichting. In het licht van de met concrete gegevens onderbouwde exceptie van de verwerende partij, toont de verzoekende partij niet aan of maakt zij minstens aannemelijk dat zij hinder of nadeel kan ondervinden door de vergunde exploitatie.

De exceptie is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De verzoekende partij in tussenkomst wordt verwezen in de kosten van het verzoek tot tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien oktober tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Luc Hellin**